

Sygnatura akt IV Ka 316/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Elżbieta Marcinkowska SO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Agnieszka Paduch

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 roku

sprawy **skazanego T. F.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 19 lutego 2013 roku, sygnatura akt II K 600/12

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. C. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 316/13

UZASADNIENIE

T. F. skazany był uprzednio prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13 lipca 2006 roku w sprawie II K 413/06, którym za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w nocy z 14/15 marca 2006 roku wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary tytułem próby na okres 5 lat, którą to następnie karę zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 20 grudnia 2010 r w sprawie II K 778/10;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 9 grudnia 2008 roku w sprawie VK 1580/08, którym za czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 stycznia 2006 roku wymierzono karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia

wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary tytułem próby na okres 4 lat, która to następnie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 maja 2011 roku w sprawie II Ko 313/11;

III. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 20 września 2010 roku w sprawie VI K 66/10, którym za czyn z art. 289 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w październiku 2008 roku wymierzono karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary tytułem próby na okres 4 lat, którą to następnie karę zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 kwietnia 2011 roku w sprawie VI Ko 182/11;

IV. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 stycznia 2011 roku w sprawie II K 1068/10, którym za czyn z art. 178 a § 1 kk popełniony w dniu 20 września 2010 roku wymierzono mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat;

V. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 sierpnia 2011 roku w sprawie II K 947/10, którym za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 25 sierpnia 2009 r. wymierzono mu karę 1 (jednego) i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 grudnia 2011 roku w sprawie II K 533/11, którym za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk i art. 276 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 24 października 2010 roku wymierzono karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Zaskarżonym wyrokiem łącznym na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych wyżej w punktach I i II, wymierzając karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, w oparciu o art. 85 kk i art. 86 § 1 kk oraz art. 89 § 1 kk połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w punktach IV i VI, wymierzając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Zważywszy na treść art. 577 kpk umorzono natomiast postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie skazań opisanych wyżej w punktach III i V.

Tenże wyrok zaskarżył skazany, a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut obrazy prawa materialnego, a to art. 85 kk poprzez jego błędne zastosowanie i wymierzenie dwóch kar łącznych obejmujących jedynie cztery uprzednie skazania, mimo, iż możliwym było zastosowanie wskazanego przepisu do wszystkich sześciu skazań opisanych w części wstępnej zaskarżonego wyroku.

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek skarżącego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania zasługuje na uwzględnienie.

I tak, oczywiście trafnym wydaje się rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I części wstępnej, a dotyczące połączenia uprzednich skazań w sprawach II K 413/06 Sądu Rejonowego w Kłodzku oraz V K 1580/08 Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie w pełni argumentację Sądu I instancji co do zastosowania art. 85 kk jak i art. 86 § 1 kk, w oparciu, o które orzeczono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (minimum – 2 lata pozbawienia wolności, maximum 3 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności), czyli oscylującą między wymiarem absorpcji a kumulacji.

Trafnym wydaje się także umorzenie postępowania na mocy art. 572 kpk, co do skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z 20.09.2010 (VI K 66/10), a które to orzeczenie wydane zostało przez sąd rejonowy (jak to zaznaczono w uzasadnieniu) w godzinach przedpołudniowych, czyli przed dokonaniem przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, którego

T. F. dopuścił się 20 września 2010 roku w godzinach popołudniowych, czyli po wydaniu nieprawomocnego wyroku właśnie we wskazanej wyżej sprawie VI K 66/10. Tym samym przepis art. 85 kk nie znajduje zastosowania do skazań wyrokami opisanymi w punktach III i IV (Sąd Rejonowy w Kłodzku – II K 1068/10) części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego.

Rację ma także Sąd I instancji twierdząc, że pomiędzy czynami o jakich mowa w sprawach II K 1068/10 i II K 947/10 „pojawił się” wyrok w sprawie II K 66/10. Należy mieć jednak poważne wątpliwości, czy to ostateczne skazanie uniemożliwia wydanie wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej co do skazań jednostkowych opisanych w punktach IV, V, i IV części wstępnej zaskarżonego orzeczenia.

Zauważyć przecież trzeba, że wszystkie rozstrzygnięcia w tych sprawach (II K- 1068/10, 947/10, 533/11) zapadły w roku 2011, a dotyczyły przestępstw jakie miały miejsce w latach 2009 i 2010. Wydaje się zatem, że „przedzielenie” czynów z 20 września 2010 i 25 sierpnia 2009 skazaniem z 20 września 2010 nie daje w omawianej sprawie dostatecznych podstaw dla umorzenia postępowania co do wyroku w sprawie II K 947/10, zamiast połączenia zawartego tam skazania z rozstrzygnięciami zawartymi w sprawach II K 1068/10 i II K 533/11.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.